

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De diuersis rebus quibus superbus comparatur. Cap XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

Baal, sequimini illum. Paruum nasum habet cui parum nocent peccata. Grandem nasum habet sed tortum, cui multum nocent peccata: sed ipsi peccata peccanti indignantur. Contra quod dicitur ad Ephes. 4. Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollantur a vobis. Fractū habet pedē vel manum, qui impotens est ad ambulandum in via Dñi, vel bene operandum. Gibbū habet qui superbus est. Lippus qui tetram sollicitudinem habet, qua visus eius impeditur. Albugo in oculo, est oppositio proprii candoris vel innocentia. Iugē scabiē habet, qui in corde suo immūdas cogitationes iugiter versat. Impetigo ad literā, est sicca scabies, sine dolore foedā de corem. Vnde impetiginē habet, qui est infamis. Herniosus est, cuius interiora nimis descendunt. Vnde signat avarū q̄ proiecit in vita intima sua. Superbus etiā in vili seruitute est. Cum enim omnium iudicia timeat, omnium seruus est. 1. ad Cor. 4. Qui autē me iudicat, Dominus est. Sen. Min⁹ quā seruus est, qui seruos timet.

¶ Quod superbia arundinis & vento comparatur.

T A N T A S etiam debilitatis est superbus, vt propter eam arundini comparetur. Matt. 11. Quid existis in desertum videre: arundinem vento agitatum? Comparatur etiam arundini, eò quòd interior sit vacuus. Aug. Extrā plenus, intus vacuus, carne et opore corde mendicat.

De diuersis rebus quibus superbus comparatur.

C A P. XI.

V Alere etiam possunt ad detestationē superbiē diuersa creatura, quibus superbia vel superbus comparatur. Comparatur enim vento, fumo, palea, spuma, cornicula, vesica. Vento autē comparatur multiplici ratione. Primò vt ostēdatur quantū timenda sit homini, quū ipsa sit ventus, homo verò puluis. vnde Gen. 2. Puluis es, & in puluerem reuerteris. ¶ Secūdo, vt ostēdatur quantum noceat superbia luci sapientiæ, & rosi gratiæ. Ventus enim extinguit lucē, & siccit rorē. Aug. Lucerna vt non extingatur, ventū superbiæ nō patiatur. ¶ Tertio, vt ostēdatur superbia precipue esse timenda his qui in alto sunt. Perfiant enim altissima venti. Ideo dicit Apost. 1. ad Tim. 6. Præcipe diuitibus huius seculi, nō sublime sapere. Superbia in alto orta est: primo scilicet in celo, & ideo libeter in alto moratur. ¶ Quarto, quia superbia sicut ventus sonant. Sunt enim frequēter garruli & tumultuosi. Psal. Perit memoria eorū cū sonitu. ¶ Quinto, quia facit in homine quandā tempestatē, sicut ventus in mari. Psal. Ascendunt vsque ad calos, & descendunt vsq; ad abyssos. Cū laudatur, tūc ascendunt ad calos: quū autē vituperantur, descendunt vsque ad abyssos.

abyssos. Esa. 57. Cor impij quasi mare feruens, quod quiescere non potest. Fumo etiam comparatur superbus: quia ad modum fumi quanto plus ascendit, tanto plus euanescit. Psal. Inimici vero Domini mox, ut honorificati fuerint, & exaltati, deficientes quemadmodum fumus deficit. Et sicut superbus fumus est in culpa, sic erit in pena. Esa. 65. Qui dicunt, Recede a me, non appropinques mihi, quia immundus es. Isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens tota die. Spumæ etiam comparatur siue bullæ quæ est super aquam, quæ cito transit. Osee 12. Transire fecit Samariam regem suum, quasi spumam super faciem aquæ. Populus superbiae principi consentiens, quandoque est causa, ut cito princeps trahatur de vita ista. Corniculæ etiam comparatur superbus, quæ dicitur assumpsisse pennas aliarum avium, & inde superbisse: quibus ablatis, mansit turpis & nuda. Sic si a superbo aliena auferas, pulvis, & cinis remanebit. Comparatur etiam vesicæ veteri plenæ, quæ vesica ad nihilum redigitur, dum mortis aculeo vel agitudine pungitur. Comparatur etiam paleæ propter leuitatem, & inconstantiam. Et sicut non facit ad valorem fumi, vel spumæ, vel paleæ quæ superiores contendunt habere locum: sic non facit ad honorem superbi, quæ super alios vult esse, imò in hoc ostendit spumam vel paleam esse: quia si granum esset, in finem locum teneret. Aurum quod inter cetera metalla est pretiosius, in finem locum sua ponderositate contendit habere. Ad idem nos monet Dominus Luc. 14. Cum inuitatus fueris ad nuptias, recumbe in nouissimo loco.

Quod diligenter Dominus velit suis à vitio superbiae cauere.

CAP. XII.

Ultimo potest valere ad detestationem superbiæ hoc, quod Dominus ita vult diligenter cauere seruis suis à vitio isto. Potius vult habere stultos seruietes ignobiles, infirmos contemptibiles, pauperes, peccatores, & etiam pauciores quam habeat eos superbos. Omnia ista ex verbis scripturæ quæ sequuntur possunt esse manifesta. 1. Cor. 1. Quæ stulta sunt mundi, elegit Deus, &c. Et super illud Io. 1. ubi loquitur de Nathanaële, dicit gl. quod Nathanaël, quia doctissimus erat, non est in apostolorum electus. Omnes enim apostoli de indoctis assumpti sunt, ut confundantur sapientes. & Aug. Nisi humiliter & fideliter præcederet piscator, non humiliter sequeretur orator. & 1. ad Cor. 1. Ignobilia & contemptibilia mundi elegit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret, ut non gloriaretur omnis caro in conspectu eius. Et super 2. Reg. dicit quædam glo. quæ mundus per fastum

Yy